

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie orzecznictwu krajowemu, zgodnie z którym pracownikowi zwolnionemu niezgodnie z prawem, a następnie przywróconemu do pracy zgodnie z prawem krajowym, w następstwie stwierdzenia nieważności jego zwolnienia na mocy orzeczenia sądu, nie przysługuje prawo do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego za okres od dnia zwolnienia do dnia przywrócenia do pracy z tego względu, że podczas tego okresu ów pracownik nie świadczył rzeczywiście pracy na rzecz pracodawcy, również w przypadku, gdy zgodnie z prawem krajowym zwolnionemu z naruszeniem prawa pracownikowi, który bez zbędnej zwłoki powiadomił pisemnie pracodawcę o gotowości świadczenia pracy na jego rzecz, przysługuje ekwiwalent pieniężny w wysokości średniego wynagrodzenia od dnia, w którym powiadomił pracodawcę o gotowości świadczenia pracy na jego rzecz, do dnia, w którym pracodawca umożliwił mu kontynuowanie świadczenia pracy lub dnia skutecznego rozwiązania stosunku pracy?

⁽¹⁾ Dz.U. 2003, L 299, s. 9; wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 5, t. 4, s. 381

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) w dniu 2 lutego 2022 r. – Infraestruturas de Portugaal, SA, Futrifer Indústrias Ferroviárias, SA/Toscca Equipamentos de Madeira Ld^a

(Sprawa C-66/22)

(2022/C 207/17)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Infraestruturas de Portugaal, SA, Futrifer Indústrias Ferroviárias, SA

Druga strona postępowania: Toscca Equipamentos de Madeira Ld^a

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy podstawa wykluczenia przewidziana w art. 57 ust. 4 lit. d) dyrektywy 2014/24/UE⁽¹⁾ jest dziedziną zastrzeżoną dla decyzji instytucji zamawiającej?
- 2) Czy ustawodawca krajowy może zastąpić w całości decyzję, którą instytucja zamawiająca powinna wydać zgodnie z art. 57 ust. 4 lit. d) dyrektywy 2014/24/UE, ogólną decyzją (skutkami ogólnej decyzji) urzędu ochrony konkurencji o zastosowaniu dodatkowej kary polegającej na zakazie udziału w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego przez określony czas, wydaną w kontekście nałożenia grzywny za naruszenie reguł konkurencji?
- 3) Czy decyzję instytucji zamawiającej dotyczącą „rzetelności” wykonawcy w świetle przestrzegania (lub nieprzestrzegania) przepisów prawa konkurencji poza konkretnym postępowaniem przetargowym należy rozumieć jako konieczność dokonania uzasadnionej oceny względnej zdolności tego wykonawcy, która stanowi szczególnie przejaw prawa do dobrej administracji przewidzianego w art. 41 ust. 2 lit. [c]) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?
- 4) Czy rozwiązanie przyjęte w prawie portugalskim poprzez art. 55 ust. 1 lit. f) CCP⁽²⁾ – które uzależnia wykluczenie wykonawcy z postępowania o udzielenie zamówienia z powodu naruszenia reguł konkurencji popełnionego poza konkretnym postępowaniem o udzielenie zamówienia od decyzji wydanej przez urząd ochrony konkurencji w ramach zastosowania dodatkowej kary polegającej na zakazie ubiegania się o zamówienia publiczne, w którym to postępowaniu sam urząd ochrony konkurencji ocenia w tym kontekście stosowność podjętych środków naprawczych – można uznać za zgodne z prawem Unii, w szczególności z art. 57 ust. 4 lit. d) dyrektywy 2014/24/UE?

- 5) Czy rozwiązanie przyjęte w prawie portugalskim poprzez art. 70 ust. 2 lit. g) CCP – które ogranicza możliwość wykluczenia oferty ze względu na istnienie poważnych przesłanek wskazujących na działania, porozumienia, praktyki lub informacje, mogące zakłócić reguły konkurencji, do konkretnego postępowania o udzielenie zamówienia, w którym praktyki te zostały stwierdzone – jest również zgodne z prawem Unii, w szczególności z art. 57 ust. 4 lit. d) dyrektywy 2014/24/UE?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. 2014, L 94, s. 65).

(²) Código dos Contratos Públicos (kodeks zamówień publicznych).

**Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 8 grudnia 2021 r. w sprawie T-71/21,
QB/Komisja, wniesione w dniu 8 lutego 2022 r. przez QB**

(Sprawa C-88/22 P)

(2022/C 207/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: QB (przedstawiciel: R. Wardyn, radca prawny)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w całości,
 - a w konsekwencji
 - stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 6 kwietnia 2020 r. i 3 listopada 2020 r.
 - lub, przy braku takiego rozstrzygnięcia
 - przekazanie sprawy do Sądu celem wydania rozstrzygnięcia, oraz
 - obciążenie Komisji poniesionymi przez nią kosztami oraz kosztami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi jeden zarzut, oparty na naruszeniu art. 4 ust. 1 załącznika VII do regulaminu pracowniczego urzędników i twierdzi, że Sąd:

- popełnił błąd przy ustaleniu podstawowej działalności zawodowej wnoszącego odwołanie, jako że nie uwzględnił jego pracy świadczonej na rzecz państwa polskiego ani jego statusu sędziego;
- popełnił błąd określając przesłanki „pracy wykonywanej dla innego państwa”;
- nie uznał i nie wziął pod uwagę pracy wnoszącego odwołanie świadczonej na rzecz państwa polskiego ani jego statusu sędziego przy badaniu wyjątku dotyczącego „pracy wykonywanej dla innego państwa”.